

■ Ἀπὸ τὸ Ὁρθόδοξο Μαρτυρολόγιο τῆς Δύσεως

Ἡ Ἁγία Παρθενομάρτυς Ὀλιβία, ἡ ἐν Παλέρμῳ τῆς Σικελίας † 10ῃ Ἰουνίου 463

Ἡ Ἁγία Ὀλιβία γεννήθηκε στὸ Παλέρμο τὸ 448 ἀπὸ πολὺ εὐγενεῖς Χριστιανοὺς γονεῖς. Ἦταν μία ὁμορφὴ νεάνιδα. Ἀπὸ τὰ παιδικὰ τῆς χρόνια ἀφιερώθηκε στὸν Κύριο, ἔδειξε μεγάλη περιφρόνησι στὶς τιμὲς καὶ πλοῦτη καὶ ἀγαποῦσε νὰ δίνη ἐλεημοσύνη στοὺς πτωχοὺς.

Τὸ ἔτος 454 ὁ Γιζέριχος (Genseric, 428-477), ὁ Βασιλεὺς τῶν Βανδάλων, κατέκτησε τὴν Σικελία καὶ κατέλαβε τὸ Παλέρμο. Ὠδήγησε στὸ Μαρτύριο πολλοὺς Χριστιανούς, οἱ ὅποιοι ἀρνήθηκαν νὰ ἀπασθοῦν τὸ Ἀρειανισμό.

Ἡ Ὀλιβία, δεκατριῶν τότε ἐτῶν, προσεπάθησε νὰ παρηγορῇ τοὺς φυλακισμένους καὶ νὰ παροτρύνῃ τοὺς Χριστιανούς νὰ παραμένουν σταθεροὶ στὴν Πίστι τους. Οἱ Βάνδαλοι, ἐκπληκτοὶ ἀπὸ τὸ σθένος τῆς νεάνιδος, βλέποντες ὅτι δὲν μπορούσαν νὰ κάνουν τίποτα ἐναντίον τῆς Πίστεώς της, καὶ μὴ θέλοντες νὰ τὴν βασάνισουν ἀπὸ σεβασμὸ γιὰ τὴν εὐγενικὴ της καταγωγὴ, ἔστειλαν αὐτὴν στὴν Τύνιδα, ὅπου ὁ κυβερνήτης Ἀμιρά (Amira) θὰ προσπαθοῦσε νὰ κάμψῃ τὴν σταθερότητά της.

Στὴν Τύνιδα ἔκανε Θαύματα, μὲ τὰ ὅποια ἄρχισε νὰ προσηλυτίζῃ τοὺς εἰδωλολάτρες. Τότε ὁ Ἀμιρά διέταξε νὰ τὴν μεταφέρουν σὲ ἕνα ἔρημο μέρος γεμᾶτο ἄγρια ζῶα, μὲ τὴν ἐλπίδα, ὅτι τὰ θηρία θὰ τὴν κατασπαράξουν ἢ θὰ ἀποθάνῃ ἀπὸ τὴν πείνα. Ἐκεῖ ὁμως συνέβη τὸ

ἀντίθετο: τὰ θηρία τῆς ὑποκλίθησαν καὶ τῆς ὑποτάχθηκαν. Ἔτσι ἔζησε ἡσυχὰ δύο ἔτη.

Μία ἡμέρα, κάποιοι ἄνδρες ἀπὸ τὴν Τύνιδα, οἱ ὅποιοι ἦσαν κυνηγοὶ, τὴν συνάντησαν καὶ βλέποντες τὴν ὑπέροχη ὁμορφιά της, ἠθέλησαν νὰ τὴν δυναστεύσουν. Ὅμως ἡ Ὀλιβία μὲ τὸν λόγο τοῦ Κυρίου καὶ τὴν προσευχὴ της ἔφερε αὐτοὺς στὴν Πίστι καὶ βαπτίσθηκαν.

Ὁ Ἀμιρά, ὅταν ἔμαθε ὅτι ἀκόμη καὶ στὴν ἔρημο ἐξακολου-

θοῦσε νὰ προσελκύη τοὺς ἀνθρώπους στὴν Χριστιανικὴ Πίστι, ἔδωσε ἐντολὴ νὰ τὴν συλλάβουν, νὰ τὴν φέρουν πίσω στὴν πόλι καὶ νὰ τὴν κλείσουν στὴν φυλακὴ. Ἐκεῖ, τὴν ἔμαστίγωσαν, τὴν ἀπογύμνωσαν, τὴν ἐβύθισαν σὲ ἓνα καζάνι κοχλάζοντος ἐλαίου. Ἡ Ἁγία ὁμως δὲν ἔπαθε κανένα κακό, οὔτε βεβαίως ἀρνήθηκε τὴν Πίστι της. Τελικὰ, τὴν ἀποκεφάλισαν τὴν 10ῃ Ἰουνίου 463 καὶ ἡ ψυχὴ της φάνηκε, ὅτι πέταξε στὸν οὐρανὸ ἐν εἶδει περιστερᾶς.

Ἦταν δεκαπέντε ἐτῶν.

Τὸ ἱερὸ Σκῆνωμά της μεταφέρθηκε ἀπὸ πιστοὺς Χριστιανοὺς στὸ Παλέρμο, προκειμένου νὰ ταφῆ ἐκεῖ.

Στὴν Τύνιδα ὑπάρχει ἓνα τζαμί πὸν φέρει τὸ ὄνομα «Jāmi' al-zaytūna», ἢ «Τζαμί τῆς ἐλιάς»: στὴν τοποθεσία αὐτὴ εἶχε ἀνεγερθῆ ἓνας Ναός, τὸν ὁποῖον οἱ Ἄραβες στὴν συνέχεια μετέτρεψαν σὲ τζαμί, διατηρώντας ὁμως τὸ ὄνομά του, μεταφρασμένο στὰ ἀραβικά.

Ἡ Ἁγία τιμᾶται ιδιαίτερα στὴν Τύνιδα, ὅπου πιστεύεται ὅτι, ἐὰν βεβηλωθοῦν ἡ τοποθεσία καὶ ἡ μνήμη της, τότε θὰ συμβῆ μεγάλη συμφορὰ. Πιστεύεται ἐπίσης, ὅτι ἂν τὰ Λειψανά της ἀνακαλυφθοῦν, ἡ ἐπικράτησις τοῦ Ἰσλαμ θὰ τελειώσῃ. Αὐτὸς ὁ θρῦλος γιὰ τὴν Ἁγία Ὀλιβία, σχετικὰ μὲ τὴν ἀνακάλυψι τῶν λειψάνων της, εἶναι εὐρέως διαδεδομένος στὴν Σικελία.

+

Τῷ δὲ ἐν Τριάδι Παναγίῳ Θεῷ, τῷ ἐνδοξαζομένῳ ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ, προσκύνησις καὶ εὐχαριστία, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν!

(*) Βλ. https://en.wikipedia.org/wiki/Olivia_of_Palermo. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.